

Lập trình hướng đối tượng

Ôn tập về con trỏ

Con trỏ

■ Một con trỏ hay một biến con trỏ là:

- một biến chiếu đến một ô nhớ.
- nó lưu vị trí/địa chỉ của ô nhớ đó.

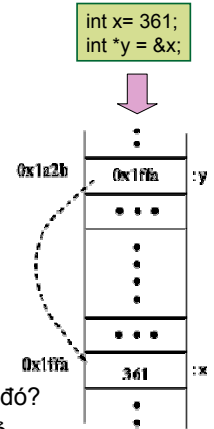
■ Hai ứng dụng chính:

- Truy nhập gián tiếp
- Bộ nhớ động

■ Vấn đề kỹ thuật:

Nếu P là một biến con trỏ

- Làm thế nào để trỏ P đến một ô nhớ nào đó?
- Làm thế nào để truy nhập đến ô nhớ P trỏ

Thao tác con trỏ

■ Các ký hiệu, từ khóa: &, *, new, delete

```
int X, Y;  
int* P; // P is an integer pointer variable
```

■ Lệnh thứ hai khai báo một biến con trỏ P có giá trị chưa xác định nhưng khác Null. Biến con trỏ này có thể chỉ trỏ tới một ô nhớ chứa một số nguyên

```
P = &Y; // trỏ P tới Y (P lưu địa chỉ của Y)  
*P = X; // ghi giá trị của biến X vào vùng bộ nhớ trỏ bởi P
```

■ Ví dụ

```
Y = 5; // variable Y stores value  
P = &X; // P points to memory location of X  
*P = Y; // same as writing X = Y
```

■ Sau ví dụ trên, X = 5, Y = 5, và P trỏ tới X

Ví dụ

```
#include <iostream>  
int main()  
{ int x = 10; int y = 20;  
  int *p1, *p2;  
  p1 = &x; p2 = &y;  
  cout << "x = " << x << endl;  
  cout << "y = " << y << endl;  
  cout << "**p1 = " << *p1 << endl;  
  cout << "**p2 = " << *p2 << endl << endl;  
  *p1 = 50; *p2 = 90;  
  cout << "x = " << x << endl;  
  cout << "y = " << y << endl;  
  cout << "**p1 = " << *p1 << endl;  
  cout << "**p2 = " << *p2 << endl << endl;  
  p1 = p2; cout << "x = " << x << endl;  
  cout << "y = " << y << endl;  
  cout << "**p1 = " << *p1 << endl;  
  cout << "**p2 = " << *p2 << endl << endl;  
}
```

```
x = 10  
y = 20  
*p1 = 10  
*p2 = 20  
x = 50  
y = 90  
*p1 = 50  
*p2 = 90  
x = 50  
y = 90  
*p1 = 90  
*p2 = 90
```

Ký hiệu

- Đọc *P là biến mà P trỏ tới
- Đọc &X là địa chỉ của X
- & là toán tử địa chỉ (address of operator)
- * là toán tử thâm nhập (dereferencing operator)
- Giả sử P1 = &X và P2 = &Y, thì P1 trỏ tới X và P2 trỏ tới Y
P1 = P2
Không tương đương với
*P1 = *P2
- P1 = P2 có hiệu quả trỏ P1 tới Y, lệnh đó không thay đổi X
- Lệnh *P1 = *P2; tương đương với X = Y;

Sử dụng typedef

- Lỗi hay gặp khi sử dụng con trỏ. Phân biệt hai dòng sau:
int* P, Q; // P is a pointer and Q an int
int *P, *Q; // P and Q are both pointers
- Một cách tránh lỗi là sử dụng lệnh typedef để đặt tên kiểu mới.
Ví dụ:

```
typedef double distance; //distance is a new name for double
distance miles;
```

Giống như

```
double miles;
```

Có nghĩa rằng, thay vì viết

```
int *P, *Q;
```

Ta có thể viết

```
typedef int* IntPtr; // new name for pointers to ints
IntPtr P, Q; //P and Q are both pointers
```

Cấp phát bộ nhớ tĩnh và động (Static and Dynamic Allocation Of Memory)

■ Đoạn trình

```
int X,Y; // X and Y are integers
int *P; // P is an integer pointer variable
```

Cấp phát bộ nhớ cho X, Y và P tại thời điểm biên dịch
Đó là **cấp phát tĩnh (static allocation)**

- Bộ nhớ cũng có thể được cấp phát tại thời gian chạy. Đó gọi là **Cấp phát động (dynamic allocation)**. Ví dụ:

```
P = new int;
```

- Cấp phát một ô nhớ mới có thể chứa một số nguyên, và trỏ P tới ô nhớ đó

Ví dụ

```
//Program to demonstrate pointers
//and dynamic variables
#include <iostream>
int main()
{
    int *p1, *p2;
    p1 = new int;
    *p1 = 10; p2 = p1;
    cout << "*p1 = " << *p1 << endl;
    cout << "*p2 = " << *p2 << endl << endl;
    *p2 = 30;
    cout << "*p1 = " << *p1 << endl;
    cout << "*p2 = " << *p2 << endl << endl;
    p1 = new int; *p1 = 40;
    cout << "*p1 = " << *p1 << endl;
    cout << "*p2 = " << *p2 << endl << endl;
}
```

```
*p1 = 10
*p2 = 10
```

```
*p1 = 30
*p2 = 30
```

```
*p1 = 40
*p2 = 30
```

Cấp phát - thu hồi bộ nhớ động

- **heap**: vùng bộ nhớ đặc biệt dành riêng cho các biến động. Để tạo một biến động mới, hệ thống cấp phát không gian từ heap. Nếu không còn bộ nhớ, **new** không thể cấp phát bộ nhớ thì nó trả về giá trị **Null**
- Trong lập trình thực thụ, ta nên luôn luôn kiểm tra lỗi này

```
int *p;
p = new int;
if (p == NULL) {
    cout << "Memory Allocation Error\n";
    exit;
}
```
- Thực ra, NULL là giá trị 0, nhưng ta coi nó là một giá trị đặc biệt vì còn sử dụng cho trường hợp đặc biệt: con trỏ "rỗng".

Cấp phát - thu hồi bộ nhớ động

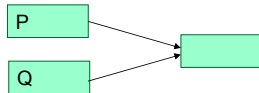
- Hệ thống chỉ có một lượng bộ nhớ giới hạn,
  - cần trả lại cho heap phần bộ nhớ động không còn sử dụng.
- Lệnh **delete P;**
  - trả lại vùng bộ nhớ trỏ bởi **P**, nhưng không sửa giá trị của **P**.
  - Sau khi thực thi **delete P**, giá trị của **P** không xác định.

Con trỏ lạc – Dangling Pointer

- khi **delete P**, ta cần chú ý không xóa vùng bộ nhớ mà một con trỏ Q khác đang trỏ tới.

```
int *P;
int *Q;
P = new int;
Q = P;
```

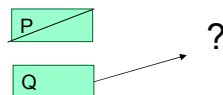
tạo

Sau đó

```
delete P;
P = NULL;
```

Làm Q bị lạc

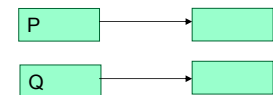

Rò rỉ bộ nhớ

- Một vấn đề liên quan: *mất* mọi con trỏ đến một vùng bộ nhớ được cấp phát. Khi đó, vùng bộ nhớ đó bị mất dấu, không thể trả lại cho heap được.

```
int *P;
int *Q;
P = new int;
Q = new int;
```

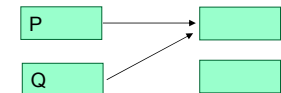
tạo

Sau đó

```
Q = P;
```

Làm mất vùng
nhớ đã từng
được Q trỏ tới

Mảng và con trỏ

- Tên mảng được coi như một *con trỏ* tới phần tử đầu tiên của mảng.

```
int A[6] = {2,4,6,8,10,12}; // defines an array of inegers
int *P;
P = A; // P points to A
```

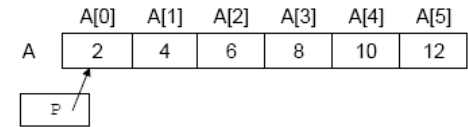

Do tên mảng và con trỏ là tương đương, ta có thể dùng P như tên mảng. Ví dụ:

$P[3] = 7$; tương đương với $A[3] = 7$;

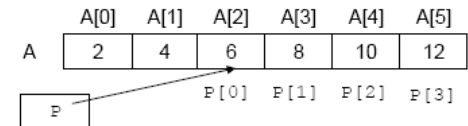
Ví dụ

Bắt đầu

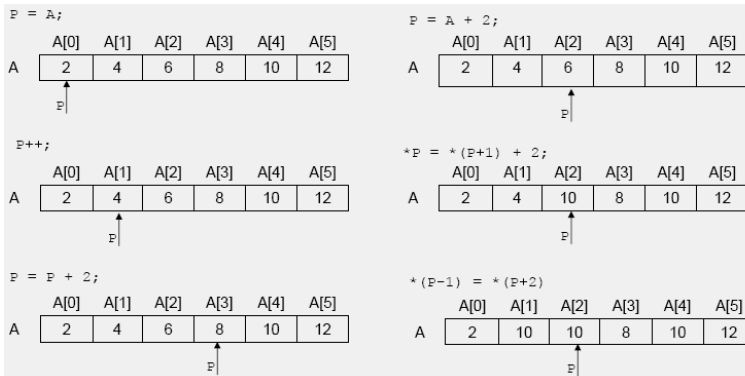

Thực hiện $P = \&A[2]$

Bây giờ, P[0] là A[2],
P[1] là A[3],...

Các phép tính trên con trỏ

Con trỏ tới bản ghi: bộ nhớ động

```
#ifndef IQ1_H
#define IQ1_H
#include <iostream>
class IQ {
private:
    char name[20];
    int score;
public:
    IQ (const char s, int k) {
        strcpy(name, s);
        score = k;
    }
    void smarter(int k){score += k;}
    void print() const {
        cout << "(" << name << ",
            " << score << ")" << endl;
    }
}
#endif
```

```
#include <iostream>
#include "iq1.h"
int main()
{
    IQ *x=new IQ("Newton",200);
    IQ *y=new IQ("Einstein",250);
    x->print();
    y->print();
    return;
}
```

Diagram illustrating dynamic memory allocation and pointer usage. The code creates two IQ objects: Newton (score 200) and Einstein (score 250). The pointers x and y point to these objects.

Mảng cấp phát động

- **new T[n]** cấp phát một mảng gồm **n** đối tượng kiểu **T** và trả về một con trỏ tới đầu mảng
- **delete [] p** huỷ mảng mà **p** trỏ tới và trả vùng bộ nhớ đó cho heap. **P phải** trỏ tới đầu mảng động. Nếu không, kết quả của **delete** sẽ phụ thuộc vào trình biên dịch và loại dữ liệu đang sử dụng. Ta có thể nhận được lỗi runtime error hoặc kết quả sai.
- Kích thước của mảng động không cần là hằng số mà có thể có giá trị được quyết định tại thời gian chạy

```
#include <iostream>
int main () {
    int size;
    cin << size;
    int* A = new int[size]; // dynamically allocate array
    A[0] = 0; A[1] = 1; A[2] = 2;
    cout << "A[1] = " << A[1] << endl;
    delete [] A; // delete the array
}
```

Huỷ mảng động bất hợp lệ

```
#include <iostream>
int main ()
{
    int* A = new int[6];
    // dynamically allocate array
    A[0] = 0; A[1] = 1; A[2] = 2;
    A[3] = 3; A[4] = 4; A[5] = 5;
    int *p = A + 2;
    cout << "A[1] = " << A[1] << endl;
    delete [] p; // illegal!!!
    // results depend on particular compiler
    cout << "A[1] = " << A[1] << endl;
}
```

P không trỏ tới đầu mảng A

Huỷ không hợp lệ

Kết quả phụ thuộc trình biên dịch

Cấp phát động mảng đa chiều

- Cấp phát động mảng hai chiều $(N+1)(M+1)$ gồm các đối tượng IQ

```
IQ **a = new (IQ*) [N+1];
for (int i=0; i<N+1; i++)
    a[i] = new IQ[M+1];
```

